

Lag om ändring i skattebrottslagen (1971:69);

SFS 1990: 360

Utkom från trycket
den 11 juni 1990

utfärdad den 10 maj 1990.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 2 § skattebrottslagen (1971:69) skall ha följande lydelse.

2 §² Den som till ledning för myndighets beslut i fråga om skatt eller avgift uppsåtligen avger handling med oriktig uppgift och därigenom föranleder att skatt eller avgift påföres med för lågt belopp eller tillgodoräknas med för högt belopp dömes för skattebedrägeri till fängelse i högst två år.

Detsamma gäller den som med avsikt att skatt eller avgift skall påföras med för lågt belopp underlåter att avge deklaration eller därmed jämförlig

¹ Prop. 1989/90: 74, SkU32, rskr. 217.

² Senaste lydelse 1985: 409.

handling och därigenom föranleder att för lågt belopp påföres honom den han företräder.

För skattebedrägeri skall också den dömas som med avsikt att skatt påföras med för lågt belopp överenskommer med sin arbetsgivare eller annan som är skyldig att utan föreläggande lämna kontrolluppgift enligt kap. lagen (1990: 325) om självdeklaration och kontrolluppgifter, att denne skall underlåta att fullgöra sin uppgiftsskyldighet, och som därigenom föranleder att skatt på grundval av förenklad självdeklaration påföres honom med för lågt belopp.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

På regeringens vägnar

ERIK ÅSBRINK

Nils Dexe
(Finansdepartementet)

